

ἐναρξέως τῆς ἀπονομῆς τῶν συντάξεων καὶ τὸν τρόπον τοῦ ὑπολογισμοῦ αὐτῶν.

Τὸ τμήμα τῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν φρονεῖ ὅτι δέον ἢ ἐναρξίς τῆς ἀπονομῆς συντάξεων νὰ γίνῃ μετὰ πάροδον ἱκανῶν ἐτῶν 10 ἢ 15, οὕτως ὥστε διὰ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ εἰσπράξεων νὰ κατοχυρωθῇ ἀπολύτως ἢ οἰκονομικῇ ἐπάρκεια τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ ὅτι δι' ἕκαστον ἡσφαλισμένον δέον νὰ τηρῶνται ἴδιοι ἀτομικοὶ λογαριασμοὶ ἐφ' ὅσιν θὰ ὑπάρχῃ μεγάλη διαφορά μεταξὺ τῶν εἰσφορῶν ἐκάστου τῶν μετόχων.

Τὸ σχέδιον τοῦ κ. Παπανικολάου προβλέπει τὴν ἄμεσον χορήγησιν τῶν συντάξεων τὸ πολὺ μετὰ πάροδον ἐνὸς ἢ δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ταμείου, καθισταμένην δυνατὴν ὡς ἐκ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαιουμένων, οἵτινες καὶ ἂν ληφθῇ ὡς ὄριον τὸ 55ον ἔτος τῆς ἡλικίας ἀνέρχονται περίπου εἰς 120 ἐν συνόλῳ.

Ὁ κ. Παπανικολάου ἀποκρούει τοὺς ἀτομικοὺς λογαριασμοὺς, ἔχων τὴν γνώμην ὅτι ἢ ἐξακριβώσις τῶν παρ' ἐκάστου τῶν μετόχων εἰσφερομένων εἶναι δυσχερεστάτη καὶ ὅτι ἢ τήρησις ἀτομικῶν λογαριασμῶν διὰ χιλιάδας ἡσφαλισμένων θ' ἀπαιτῆ πληθῆ ὑπηρεσίαν, βαρύνουσαν τὰ γενικὰ ἔξοδα τοῦ Ταμείου.

Παρ' ἀμφοτέρων τῶν Σχεδίων προβλέπεται ὅτι ἐκ τῶν ἡσφαλισμένων οἱ μέτοχοι καὶ ἄλλων Ταμείων Συντάξεων—δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐταιρειῶν κλπ.—θὰ λαμβάνωσι σύνταξιν ἡλαττωμένην ἀναλόγως.

Τέλος τὸ παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συνταχθέν σχέδιον προβλέπει τοὺς αὐτοὺς πόρους περίπου, περιέχει ὅμως μόνον γενικῆς μορφῆς διατάξεις, προβλεπούσας περὶ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ, τῶν πόρων, τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν δικαιουμένων ἀσφαλίσεως, ἐπαφίεται δὲ τὸν καθορισμὸν τῶν παροχῶν, τῶν προϋποθέσεων ὑφ' ἃς θὰ χορηγῶνται αὐταί, τοῦ τρόπου τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν κλπ. εἰς κανονισμοὺς ἐγκρινομένους ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἐποπτείας ἐργατικῶν ἀσφαλίσεων τοῦ Ὑπουργείου τούτου. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς Διοικήσεως καὶ τὰ τρία σχέδια εἶναι κατὰ βάσιν, πλὴν λεπτομερειῶν τινῶν διαφορῶν, σύμφωνα, προβλέποντα Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκ μετόχων τῇ συμμετοχῇ ἀντιπροσώπων τῶν Ὑπουργείων Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Συγκοινωνίας.

Τερματιζομένης οὕτω τῆς σχετικῆς ἐργασίας πρὸς ἴδρυσιν Ταμείου Συντάξεων Μηχανικῶν διὰ τῆς λήψεως ὀριστικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Ἀντιπροσωπείας κατὰ τὴν προσεχῇ αὐτῆς συνεδρίαν, ἢ Διοίξεις τοῦ Ἐπιμελητηρίου θὰ καταβάλλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ψήφισιν τοῦ ὑπὸ τῆς Ἀντιπροσωπείας προκριθησομένου σχεδίου Νόμου, ἔχουσα δὲ δεδηλωμένας εὐνοϊκὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόψεις τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἔχει πάντα λόγον νὰ πιστεύῃ ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν τούτου τὸ δυνατόν ταχύτερον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Ὁ τηλεγράφος μᾶς ἔφερε προχθὲς τὸ πικρὸν ἄγγελμα ἀπὸ τὴν Αὐστριακὴν πρωτεύουσαν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιστήμη πενθεῖ διὰ τὴν ἀδόκητον ἀπώλειαν ἐνὸς σεμνοῦ τέκνου τῆς. Τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον θρηγεῖ διότι χάνει ἕνα ἀπὸ τοὺς σημαντικωτέρους στυλοβάτας του, τὸν ἀκάματον καὶ ἀφωσιωμένον διδάσκαλον, τὸν φωτεινὸν καὶ σώφρονα σύμβουλον, τὸν ἀφοσιώσαντα τὴν ψυχὴν του, τὸν διαθέσαντα τὸν πνευμά του, τὸν δαπανήσαντα τὴν ζωὴν του διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Ἰδρύματος.

Ὁ Νικόλαος Γεννηματᾶς ἔζησε καὶ ἀπέθανε μὲ ὁδηγὸν τὴν ιδέαν τοῦ καθήκοντος· ὑπῆρξε ὑπόδειγμα ἀφοσιώσεως εἰς τὸ ἔργον του· τύπος ἀνδρὸς εὐγενοῦς καὶ ἐναρτέτου.

Ἡ μόρφωσίς του ὑπῆρξε πολυμερῆς καὶ πλεῖσται ἐπιστήμαι ἀπερρόφησαν κατὰ καιροὺς τὸ ἐνδιαφέρον του.

Περατώσας εἰς ἡλικίαν 19 ἐτῶν τὰς ἐν τῷ ἡμέτερω Πολυτεχνεῖῳ σπουδὰς του, ἀπεστάλη ὡς ὑπότροφος εἰς Μόναχον πρὸς σπουδὴν τῆς Δασικῆς Ἐπιστήμης. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκεῖ σπουδῶν του καὶ ἀφοῦ διέπρεψεν εἰς τὰς τελουμένας ἐξετάσεις τοῦ Κράτους (Staatsexamen), κατῆλθεν ἐνθουσιώδης εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵνα, εἰσερχόμενος εἰς τὸν νεαρὸν τότε, παρ' ἡμῖν, δασικὸν κλάδον, προσφέρῃ τὰς γνώσεις καὶ τὰς ὑπηρεσίας του. Ἠγάπα πολὺ τὴν Πατρίδα του καὶ ὠνειρεύετο νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Δασικοῦ τῆς πλοῦτου. Ἠχοητο διὰ νὰ καλέσῃ ὅλους εἰς μίαν Ἐθνικὴν προσπάθειαν :

Ἐκεῖ ποῦ ἡ ράχη τοῦ βουνοῦ
 Γυμνή, θλιμμένη δείχνει τὴν Ἑλλάδα
 Ν' ἀπλώσουμε πανώρηα πρασινάδα
 Κάτω ἀπ' τὸ γαλάζιο τ' οὐρανοῦ.

Καὶ αὐτοὶ εἶναι στίχοι ἰδιοὶ του. ὅπως ἀνέβλυσαν ἀπὸ τὴν ποιητικὴν του ψυχὴν εἰς τὸ ὑπέροχον «Δασικὸν Τραγοῦδι» του.

Καὶ ὅμως τὸ ἔμπυχον περιβάλλον ἐν μέσῳ τοῦ ὁποῖου εὐρέθη ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ ἦτο ξένον πρὸς τὰ εὐγενῆ ἰδεώδη του. Ἦναγκάσθη μὲ πικρίαν ν' ἀπομακρυνθῆ διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Γερμανίαν, ὅπου παρέμεινεν ἔκτοτε ἐπὶ μακρὸν διακούσας Μαθηματικά, Φυσικὴν καὶ ἰδιαιτέρως Ἠλεκτρολογίαν ὅπως ἐπίσης καὶ μαθήματα Φιλοσοφίας ἀπὸ τὸν πολὺν Lipps.

Κατὰ τὸ 1912 ἐκλήθη ἀπὸ τὴν τότε Κυβέρνησιν ἵν' ἀναλάβῃ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ Δασικοῦ κλάδου ἀνατιθεμένης εἰς αὐτὸν τῆς διευθύνσεως τῶν δασῶν. Εὐρῶν ὅμως μεγάλους περιορισμοὺς εἰς τὴν πρωτοβουλίαν του ἀπεμακρύνετο διὰ δευτέραν φοράν, πλέον, ὀριστικῶς τοῦ δασικοῦ κλάδου.

Ἦτο ἔτοιμος νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν ξένην, ὅτε ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ τότε διευθυντοῦ τοῦ Πολυτεχνείου, ἀειμνήστου Ἁγγ. Γκίνη, ἵνα καταλάβῃ ἔδραν Μαθηματικῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Πολυτεχνείῳ.

Δὲν ὑπῆρξεν ἐπιτυχεστέρα ἐκλογή· ὁ Νικόλαος Γεννηματᾶς, ὅστις εἶχεν ἤδη πρὸ μακροῦ ἀφοσιωθῆ εἰς τὰ μαθηματικά, ἀφιέρωσεν ἑαυτὸν μὲ ὄλην τὴν ψυχὴν του εἰς τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν μὲ ζῆλον ἀκοίμητον εἰς τὴν διαρκῆ καλλιέργειαν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν μαθημάτων ἅτινα κατὰ καιροὺς ἐδίδασκεν ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, συγγράφας πολὺτιμα διὰ τοὺς σπουδαστὰς βοηθήματα, ὑποδειγματικὰ διὰ τὴν ἀκριβολογίαν καὶ τὴν σαφήνειαν καὶ χαρακτηρισίζοντα, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὡς καὶ ἡ ἐν γένει ἐπιστημονικὴ αὐτοῦ ἐργασία, τὰς ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς αὐτοῦ ιδιότητας.

Ἀφήνοντες ἐντεῦθεν κατὰ μέρος τὸ κυρίως ἐπιστημονικὸν αὐτοῦ ἔργον, ὅπερ χρῆζει μακρῶς ἀναπτύξεως καὶ ὅπερ θέλομεν ἐντελῶς ἰδιαιτέρως παραμαυθῆ, περιοριζόμεθα δὲ μόνον εἰς τὸ νὰ διαγράψωμεν τὸν ἀνθρώπον καὶ τὸν σοφὸν διδάσκαλον

δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τὸ βιβλίον του τῆς Ἀναλυτικῆς Γεωμετρίας, συντεταγμένον μετὰ φωτεινῆς σαφηνείας καὶ κομψότητος. Ἰδιαιτέρως ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ χρῆζει μνείας ἡ σαφὴς καὶ ἀκριβὴς ἔκθεσις τῶν ἐν τῇ Ἀναλυτικῇ Γεωμετρίᾳ συνθηκῶν καὶ ἐν γένει τῶν ζητημάτων τοῦ σημείου, ἅτινα συνήθως κεκαλυμμένα ὑπὸ τινος ἀγλῦος, εἶναι, πράγματι καὶ ἐκ τῶν σχολιωτέρων.

Τὰ «Στοιχεῖα Θεωρητικῆς Μηχανικῆς» του εἶναι βιβλίον εὐσύνοπτον λίαν κομψῶς συντεταγμένον μὲ τὴν βοήθειαν τῆς γλώσσης τοῦ Διανυσματικοῦ λογισμοῦ, ὃν μετ' ἰδιαιτέρας ἀγάπης ἐκαλλιέργει καὶ τῇ βοηθείᾳ τοῦ ὁποῖου διετύπωνε τοὺς τύπους τῆς Μηχανικῆς, ἀρεσκόμενος νὰ βλέπῃ τὰ πραγματικὰ μηχανικὰ μεγέθη, ἀντὶ τῶν συνήθων τριῶν εἰκόνων αὐτῶν, κερδίζων ἅμα τόσῳ εἰς τὴν συντομίαν τῶν ἀποδείξεων ὅσον καὶ εἰς τὴν σύντομον ἐμφάνισιν τῶν τύπων.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶχε γραφῆ διὰ τοὺς σπουδαστὰς δασολόγους, ὅπου ἐδίδασκε τὰ Μαθηματικά καὶ τὴν Μηχανικὴν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Δασικῆς Σχολῆς μέχρις οὗ ὑπήχθη αὐτὴ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν σύστασιν τούτου.

Τῆς Δασικῆς Σχολῆς συσταθείσης κατὰ τὸ 1917 διετέλεσεν καὶ ὁ πρῶτος Διευθυντῆς προσενεγκῶν μεγίστας εἰς τὴν Σχολὴν ὑπηρεσίας καὶ ποδηγητήσας κατὰ τὰ πρῶτα τῆς ἀβέβαια βήματα.

Δεῖγμα τῆς μεγάλης καλλιέργειας τοῦ Διανυσματικοῦ λογισμοῦ εἰς ἣν μετὰ πάθους ἐπεδίδεδτο εἶναι τὸ ὠραῖον βιβλίον του «Διανυσματικὴ Γεωμετρία καὶ Ἀνάλυσις» τὸ ὁποῖον μετὰ στοργῆς ἐφιλοτέχνησε.

Μὲ τὴν γλῶσσαν τοῦ Διανυσματικοῦ λογισμοῦ, τὸν ὁποῖον τοσοῦτον ἠγάπα διὰ τὴν δι' αὐτοῦ πρόσφορον καὶ περιεκτικὴν διατύπωσιν τῶν τύπων τῆς Μηχανικῆς καὶ τῆς Φυσικῆς, ἔχουσιν ὄντως ἐπ' ἐσχάτων διατυπωθῆ ὑψηλόταται θεωρίαι τῆς συγχρόνου Φυσικῆς.

Ἡ ἀκριβολογία καὶ ἡ ἀκρα περὶ τὴν διατύπωσιν λεπτότης χαρακτηρισίζουσι τὴν ὄλην τοῦ ἀειμνήστου ἐπιστημονικὴν παραγωγὴν εἰς ἣν δέον κατ' ἐξοχὴν νὰ καταλέξωμεν πλῆθος διατριβῶν μνημο-

νευθεισῶν εἰς ξένα κατὰ τὸ πλεῖστον περιοδικά.

Ὁ Νικόλαος Γεννηματᾶς εὐρίσκειτο εἰς ἡλικίαν τοιαύτην ὥστε πολλὰ ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ ἐπ' ἀγαθῶ τῆς Πατρίδος καὶ ἰδίᾳ τοῦ Πολυτεχνείου, τὸ ὁποῖον, τοσοῦτον ἠγάπα.

Δυστυχῶς ὁ θάνατος τὸν ἀφήρησεν ἀδοκίμως καὶ ἔθεσεν τέρμα εἰς μίαν ζωὴν τάξεως, εὐψυχίας καὶ ἀρετῆς.

Ἡμεῖς οἱ συνεργάται του θρηνοῦμεν ἰδιαίτε-
 ρως τὴν ἀγαπητὸν συνάδελφον, τὸν ἐκλεκτὸν φίλον,
 τὸν ὑπέροχον ἄνθρωπον.

Οἱ στενότεροι φίλοι του δὲν θὰ ἠμπορέσωμεν
 νὰ λημονήσωμεν ποτὲ τὸν ἄνθρωπον ποὺ τὸν
 ἐπλημμύριζεν τὸ αἶσθημα καὶ ἡ ἀγάπη.

Διότι ὁ Νικόλαος Γεννηματᾶς δὲν ἦτο μόνον
 ἄνθρωπος τῆς σκέψεως. Μέσα του ἐζοῦσαν μαζὺ μὲ
 τὴν διάνοησιν, ἡ βούλησις καὶ τὸ συναίσθημα. Τὸ
 τελευταῖον αὐτὸ ἐξωτερίκευσεν εἰς τὰς ὥρας τῆς
 σχολῆς του καὶ ἀπὸ τὸ περίσσευμα τῆς ψυχῆς του
 μᾶς ἔδωκε δείγματα τοῦ ποιητικοῦ περιεχομένου της·
 μᾶς ἐξωτερίκευσε τοὺς παλμούς τῆς καρδιᾶς του καὶ
 μᾶς ἐξωμολογήθη τὰς ἀθώας καὶ ἀπλᾶς συγκινήσεις
 του. Ἀφοσιωμένος ἐργάτης τῶν γραμμάτων ἔγραψε
 στίχους λογοτεχνικῶς ἀρτίους, ὅπου τὸν βλέπομεν

νὰ πάλλεται ἀπὸ ἓνα ἀγνὸν αἶσθημα ποὺ τόσον φω-
 τεινὰ καὶ ἀπλᾶ ἐξωτερικεῖται.

Πέρυσι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῶν ἐορτῶν μᾶς
 εἶχε δωρήσει ἀπὸ ἓν ἀντίτυπον τῆς ὥραιας του ποιη-
 τικῆς συλλογῆς. Τὴν εἶχε μόλις ἐκδόσει ἀποκλειστι-
 κῶς διὰ τοὺς φίλους ὑπὸ τὸν ἀπλοῦν τίτλον «Τρα-
 γούδια».

Καὶ ἐφέτος τῷ ἦτο πεπρωμένον νὰ σβύσῃ μα-
 κρὰ ἀπὸ τὴν ἀγαπημένην του Ἀθήνα ποὺ τὴν
 τραγουδοῦσε :

Μακρὰ σου ἡ παγωνιά τ' ἀγρίου χειμῶνα

Διωγμένη φεύγει ἢ συννεφιά στὰ ξένα

Σὲ βλέπει ἡ μέρα ἠλιόλουστη μιὰ εἰκόνα

κι' ἡ νύχτα σου δὲ χάνει ἄστρο κανένα.

Καλότυχτοι μαζὺ σου αὐτοὶ ποὺ ζοῦνε

εὐτυχισμένοι κ' οἱ νεκροὶ σου ἀκόμη.

Ὡς καὶ αὐτὴν τὴν τελευταίαν μικρὰν εὐτυχίαν
 τοῦ ἀρνήθηκεν ἡ σκληρὰ μοῖρα! Ἐσβυσε κάτω
 ἀπὸ τὴ σ υ ν ν ε φ ι ᾶ σ τ ᾶ κ ρ ὐ ᾶ ξ ἔ ν α ὀλίγον
 ὕστερα ἀπὸ

τὴν ὥρα αὐτὴ ποὺ ἡ μέρα ἀπαλοσβύνει
 καὶ τὰ πουλιὰ μένουσιν χωρὶς τραγούδια.

ΑΡΙΣΤ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Τακτικός Καθηγητῆς τοῦ Ε. Μ.
 Πολυτεχνείου

Ε Π Ι Κ Α Ι Ρ Α

ΑΙ οικονομικαὶ ἐπιστῆμαι δὲν εἶρον γενικῶς ἐν
 Ἑλλάδι κατάλληλον ἔδαφος καλλιιεργείας καὶ
 ἀναπτύξεως. Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι σήμερον
 μὲ τὴν παγκόσμιον οικονομικὴν κρίσιν καὶ τὰ κο-
 λοσσαῖα προβλήματα πάσης φύσεως, τὰ ὁποῖα αὕτη
 ἐδημιούργησεν, δὲν ἔχομεν Οἰκονομολόγους ἐξαιρε-
 τικῆς ὀλκῆς οἱ ὁποῖοι νὰ διατυπώσουν λύσεις σα-
 φεῖς, στηριζόμενοι εἰς πλήρη γνῶσιν τῶν συνθη-
 κῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας διατελοῦμεν.

Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ληφθῇ ἀπ'
 ὅλους τοὺς Μηχανικοὺς σοβαρώτατα ὑπ' ὄψει εἶναι
 ὅτι αἱ οικονομικαὶ ἐπιστῆμαι εὐρίσκονται ἐγγύτε-
 ρον πρὸς τὰς τεχνικὰς ἐπιστήμας παρὰ πρὸς τὰς
 νομικάς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπεκράτησεν ἡ ἀντίλη-
 ψις ὅτι αἱ οικονομικαὶ ἐπιστῆμαι ἀποτελοῦσι ἀπο-
 κλειστικὸν ἀντικείμενον τῶν Πανεπιστημίων καὶ
 μάλιστα τῶν Νομικῶν Σχολῶν αὐτῶν. Πλάνη μεγί-
 στη. Οἱ Τεχνικοὶ τοῦναντίον—περιλαμβάνομεν δὲ
 εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς Γεωπόνους—εἰσφέρουσι διὰ τὴν
 σπουδὴν τῶν οικονομικῶν ἐπιστημῶν πολὺ καταλ-
 ληλοτέραν γενικὴν κατάρτισιν παρὰ οἱ Νομικοί.
 Ἐξω μέγιστοι Οἰκονομολόγοι ἐξῆλθον ἀπὸ τὰ Πο-

λυτεχνεῖα εἰς τὰ ὁποῖα, ἰδίως εἰς τὴν Γερμανίαν
 γίνεται συστηματικὴ διδασκαλία τῶν οικονομικῶν
 ἐπιστημῶν διὰ τοὺς σπουδάζοντας Μηχανικοὺς.

Ἐν γένει εἶναι ἀξία ἰδιαίτερας μελέτης ἡ ἀλλα-
 χοῦ ἐπικρατοῦσα τάσις γενικεύσεως τῶν σπουδῶν
 τῶν καθαρῶς τεχνικῶν μαθημάτων καὶ ἡ χρησιμο-
 ποίησις τοῦ κερδιζομένου χρόνου διὰ τὰς οικονομι-
 κὰς ἐπιστήμας.

Τὸ Πολυτεχνεῖον μας ἔχει ὑπ' ὄψει του τὴν
 σημασίαν τῆς τοιαύτης μεταβολῆς ἀντιλήψεων εἰς
 τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ καθὼς πληροφοροῦμεθα ὑπάρ-
 χει ἡ τάσις εἰς πλείστους τῶν κ. κ. Καθηγητῶν
 ἀναθεωρήσεως καὶ παρ' ἡμῖν τοῦ προγράμματος
 τῶν σπουδῶν τῶν Μηχανικῶν.

Ἄλλ' ἀνεξαρτήτως τοῦ τι θὰ κάμῃ τὸ Πολυτε-
 χνεῖον, οἱ Μηχανικοὶ πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψει των
 τὴν ἐξαιρετικὴν σημασίαν τῶν οικονομικῶν μελετῶν.
 Μόνον διὰ τῆς ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν παρακο-
 λούθησιν τῶν τεχνικῶν προόδων καταρτίσεώς των
 εἰς τὰς οικονομικὰς ἐπιστήμας μποροῦν νὰ ἐξελιχ-
 θοῦν εἰς διευθυντὰς τῶν Τεχνικῶν Ἐπιχειρήσεων